TEHILLIM 118: A SONG FOR ALL TIME

R' Yair Lichtman

JUNE 21, 2023 CONGREGATION KINS פרשת קרח תשפ"ג

(1) TEHILLIM 118

- (1) O give thanks to Hashem, for He is good, for His mercy endures forever.
- (2) So let Israel now say, "For His mercy endures forever."
- (3) So let the house of Aaron now say, "For His mercy endures forever."
- (4) So let those that fear Hashem now say, "For His mercy endures forever."
- (5) Out of my straits I called upon Hashem. He answered me with great enlargement.
- (6) Hashem is for me; I will not fear. What can man do to me?
- (7) Hashem is for me as my helper; and I shall gaze upon those that hate me.
- (8) It is better to take refuge in Hashem than to trust in man.
- (9) It is better to take refuge in Hashem than to trust in princes.
- (10) All nations surround me. In the name of Hashem I will cut them off.
- (11) They surround me, yea, they surround me. In the name of Hashem I will cut them off.
- (12) They surround me like bees. They are quenched as the fire of thorns. In the name of Hashem I will cut them off.
- (13) You pushed me hard that I might fall, but Hashem helped me.
- (14) Hashem is my strength and song; He has become my salvation.
- (15) The voice of rejoicing and salvation is in the tents of the righteous. The right hand of Hashem does valiantly.
- (16) The right hand of Hashem is exalted. The right hand of Hashem does valiantly.
- (17) I shall not die, but live. And I shall declare the works of Hashem.
- (18) Hashem has chastened me harshly; but He has not given me over to death.
- (19) Open to me the gates of righteousness. I will enter into them; I will give thanks to Hashem.
- (20) This is the gate of Hashem. The righteous shall enter into it.
- (21) I will give thanks to You, for You have answered me, and have become my salvation.
- (22) The stone which the builders rejected has become the chief cornerstone.
- (23) This is Hashem's doing. It is marvelous in our eyes.
- (24) This is the day which Hashem has made. We will rejoice and be glad in it.
- (25) We beseech You, Hashem, save now! We beseech You, Hashem, make us prosper!
- (26) Blessed be he that comes in the name of Hashem. We bless you out of the house of Hashem.
- (27) Hashem is God, and has given us light. Order the festival procession with boughs, even to the horns of the altar.
- (28) You are my God, and I will give thanks to You. You are my God, I will exalt You.
- (29) O give thanks to Hashem, for He is good, for His mercy endures forever.

- (א) הוֹדוּ לִי"י כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
- (ב) יאמר נָא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
- (ג) יאמְרוּ נָא בֵית אַהַרֹן כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
- וֹי נָא יָרְאֵי י"י כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ. (דֹ) יאׁמְרוּ נָא יִרְאֵי י"י
- (ה) מָן הַמֵּצַר קָרָאתִי יָה עַנַנִי בַמֵּרְחָב יָה.
 - (ו) י"י לִי לֹא אִירָא מַה יַעֲשֵׂה לִי אָדָם.
 - (ז) י"י לִי בְּעֹזְרַי וַאֲנִי אֶרְאֶה בְשֹׁנְאָי.
 - (ח) טוֹב לַחֲסוֹת בַּי"י מִבְּטֹחַ בָּאָדָם.
 - (ט) טוֹב לַחֲסוֹת בַּי"י מִבְּטֹחַ בִּנְדִיבִים.
- (י) כָּל גּוֹיִם סְבָבוּנִי בְּשֵׁם י"י כִּי אֲמִילַם.
 - (יא) סַבּוּנִי גַם סְבָבוּנִי בְּשֵׁם י"י כִּי אַמילָם.
- (יב) סַבּוּנִי כִּדְבוֹרִים דֹעֲכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים בִּשֵׁם י"י כִּי אֲמִילִם.
 - (יג) דַּחֹה דְחִיתַנִי לְנְפֹּל נִי"י עֲזָרָנִי.
 - (יד) עַזִּי וִזְמָרַת יַה נַיִּהִי לִי לִישׁוּעַה.
- (טו) קול רְנָה <mark>וִישׁוּעָה</mark> בְּאָהֶלֵי צַדִּיקִים יִמִין י"י *עשׁה* חֵיל.
- (טז) יְמִין י"י רוֹמֵמָה יְמִין י"י עֹשַׂה חַיִל.
- (יז) לֹא אָמוּת כִּי אֵחְיֵה וַאֲסַפֵּר מַעַשֵׂי יַה.
 - (יח) יַסֹר יִסְרַנִּי יָהּ וְלַמָּנֶת לֹא נְתָנָנִי.
- (יט) פָּתְחוּ לִּי שַׁעֲרֵי צֶדֶק אָבֹא בָם **אוֹדֶה** יַה.
 - (כ) זֵה הַשַּׁעַר לִי"י <mark>עַדִּיקִים</mark> יַבֹאוּ בוֹ.
- (כא) **אוֹדְדּ** כִּי עֲנִיתָנִי <mark>וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה.</mark>
 - (כב) אֶבֶן מָאַסוּ הַבּוֹנִים הָיְתָה לְראׁשׁ פָּנָה.
 - (כג) מֵאֵת י"י הָיְתָה זֹּאֹת הִיא נִפְּלָאת בַּעִינֵינוּ.
 - (כד) זֶה הַיּוֹם *עְשָׂה* י"י נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בוֹ.
 - (כה) אָנָּא י"י הוֹשִׁיעַה נָּא אָנָּא י"י הַצְלִיחָה נָא.
- (כו) בָּרוּךְ הָבָּא בְּשֵׁם י"י בֵּרַכְנוּכֶם מִבֵּית י"י.
- (כז) אֵל י"י וַיָּאֶר לָנוּ אִסְרוּ חֵג בַּעֲבֹתִים עַד קרנוֹת הַמִּזְבַּחַ.
 - (כח) אַלִּי אַתָּה וְ**אוֹדֶדְ** אֱלֹהֵי אֲרוֹמְמֶדְּ.
- (כט) הודו לִי"י כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלַם חַסְדּוֹ.

Page 1

COMMENTARY

(2) ROBERT ALTER, THE BOOK OF PSALMS, TEHILLIM 118:1

Some of [the psalm's] segments seem disjunct with others, and there are medieval manuscripts that divide this text into as many as five different psalms.

(3) MISHNA SUKKAH 3:11

מַקוֹם שֶׁנָהָגוּ לְכִפֹּל, יִכְפֹּל. לְפִשׁט, יִפְשׁט.

In a place where they were accustomed to repeat certain verses, he, too, should repeat them. If the custom is to recite them plainly, without repetition, he should recite them plainly.

(4) RASHI SUKKAH 38A

לכפול - כל פסוק ופסוק ונהגו כן מפני שיש פרשה שכולה כפולה הודו תחלה וסוף יאמר נא שלשה פעמים קראתי יה ענני במרחב יה ה' לי ה' לי טוב לחסות טוב לחסות סבבוני סבוני דחה דחיתני ויהי לי לישועה קול רנה וישועה ימין ה' ימין ה' לא אמות ולמות לא נתנני פתחו לי שערי זה השער וגו' אבל מאודך ולמטה אינו (כופל) והיינו דאמרינן לקמן (סוכה דף לט.) מוסיף לכפול מאודך ולמטה:

To repeat – each and every verse. They had this practice because there is a section which is entirely repeated: "Hodu" at the beginning and end, "Yomar Na" three times, etc... But from "Odecha" and onwards it is not repeated, and this is why they say later (Sukkah 39a) that they would continue to repeat from "Odecha" and onwards.

אנא היי

(5) DA'AT MIKRA TEHILLIM 118:25

Calls of supplication for salvation like these are always conjoined with calls of joy of those praising Hashem, and are considered calls of praise. The same is implied in the prophecy of consolation of Yirmiyahu: "Sing to Yaakov in joy and exult in the head of nations, make your praises heard and say 'Hashem, save your nation, the remnant of Israel.""

הַפּוֹתַחַת ׳אָנָּא׳ וּמְסַיֶּמֶת ׳נָא׳. וּקְרִיאוֹת־תְּחִנָּה לִישׁוּעָה מֵעִין אֵלּוּ הָיוּ תָמִיד מְצֹרְפּוֹת אֶל קְרִיאוֹת הַשִּׁמְחָה שֶׁל הַמְהַלְלִים אֶת ה׳ וְנֶחְשָׁבוֹת קְרִיאוֹת תְּהִלָּה, וְכֵן מַשְׁמָע מִנְּבוּאַת הַנָּחָמָה שֶׁל יִרְמְיְהוּ: רְנוּ לְיַעֲלְב שִׁמְחָה, וְצַהְלוּ בְּרֹאשׁ הַגוֹיִם, הַשְׁמִיעוּ הַלְלוּ וְאִמְרוּ הוֹשֵׁע ה׳ אֶת־עַמְּהְ אֵת שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל (יר׳ לֹא י ועי׳ עוד בסיכום המזמור). אָנָּא ה׳ הַצְלִיחָה נָא –

> ננייך עם פירוש דעת מקרא - כו (תהלים ב) / תנייך דעת מקרא / עמוד 376 נודפס מאחר אוצר החרמה

בענין מזמור קייח Page 2

(6) NETIV BINAH V. 3 PP. 301-2

מה התרחש בין המתואר בפסוק 24 ובין המובע בפסוק 25? אחרי ששלושת המקריבים שפכו את לבם בתפילות, והכהנים וגם הקהל ענו להם במענים שונים, הגיעה כעת שעת הקרבת הקרבנות, הגשת דמם למזבח, וזריקתו. בשעת חגיגית ועילאית זו שררה דומית קודש בחצר בית המקדש... בכל הקרבת קרבנות הושלך הס. התוצאה של רגעים אלה של הקרבת הקרבנות השפיעה על כל הנמצאים שם, שהשתחוו ונפלו על פניהם...

What transpired between v. 24 and v. 25? After the three people bringing offers spilled their hearts in prayer, and the priests and the congregation replied with various responses, the time has come for offering *korbanot*, bringing their blood to the altar, and throwing it. At this festive and supreme time, a holy likeness dwelled in the courtyard of the Mikdash... With every offering of *korbanot* there is silence. A consequence of these moments of sacrificial offering impacted everyone present, who bowed and fell on their faces...

ONE VOICE OR MANY?

(7) KARL SCHMIDT, CITED IN NETIV BINAH V. 3 PP. 298-302

הקהל	הכהן	המקריבים
	(א) הודוּ לַי"י כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדוֹ.	
	(ב) יאׁמַר נָא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.	
	(ג) יאמְרוּ נָא בֵית אַהָרֹן כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.	
	.(ד) יאׁמְרוּ נָא יִרְאֵי י"י כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.	
(ט) טוב לַחֲסוֹת בַּי"י	(ח) טוֹב לַחֲסוֹת בַּי"י מִבְּטֹחַ בָּאָדָם.	(ה) מָן הַמֵּצַר קָרָאתִי יָה עָנָנִי בַמֶּרְחָב יָה.
מִבְּטֹחַ בִּנְדִיבִים.		(ו) י"י לִי לֹא אִירָא מַה יַ <i>עְשֶׂה</i> לִי אָדָם.
		(ז) י"י לִי בְּעֹזְרָי וַאֲנִי אֶרְאֶה בְשֹנְאָי.
ּיְמִין י"י עֹשָׂה חָיִל.	(טו) קוֹל רָנָּה וִישׁוּעָה בְּאָהֲלֵי צַדִּיקִים	(י) כָּל גּוֹיִם סְבָבוּנִי בְּשֵׁם י"י כִּי אֲמִילַם.
(טז) יְמִין י"י רוֹמֵמָה		(יא) סַבּוּנִי גַם סְבָבוּנִי בְּשֵׁם י"י כִּי אֲמִילַם.
יָמִין י"י עֹשָׂה חָיִל.		(יב) סַבּוּנִי כָדְבוֹרִים דֹּעֲכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים
		בְּשֵׁם י"י כִּי אֲמִילַם.
		(יג) דַּחֹה דְחִיתַנִי לִנְפֹּל וַי"י עֲזָרָנִי.
		(יד) עָזִּי וְזִמְרָת יָה וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה.
	(כ) זֶה הַשַּׁעַר לִי"י צַדִּיקִים יָבֹאוּ בוֹ.	(יז) לא אָמוּת כִּי אֶחְיֶה וַאֲסַפֵּר מַעֲשֵׂי יָה.
		(יח) יַפֿר יִפְרַנִּי יָה וְלַמָּנֶת לֹא נְתָנָנִי.
		(יט) פָּתְחוּ לִי שַעֲרֵי צֶדֶק אָבֹא בָם אוֹדֶה יָהּ.
(כד) זֶה הַיּוֹם עֲשָׂה י"י	(כב) אֶבֶן מָאֲסוּ הַבּוֹנִים הָיְתָה לְראׁשׁ פִּנָּה.	(כא) אוֹדְדָּ כִּי עֲנִיתָנִי וַהְּהִי לִי לִישׁוּעָה.
נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בוֹ.	(כג) מֵאֵת י"י הָיְתָה זּאֹת הִיא נִפְּלָאת	
(כה) אָנָּא י"י הוֹשִׁיעָה	בְּעֵינֵינוּ.	
ַנָּא אָנָּא י"י הַצְלִיחָה נָּא.		
	בַּרַכְנוּכֶם מָבֵּית י"י.	(כו) בָּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם י"י
	אָסְרוּ חֵג בַּעֲבֹתִים עַד קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ.	(כז) אֵל י"י וַיָּאֶר לְנוּ
	(כח) אַלִי אַתָּה וְאוֹדֶךֶ אֱלֹהַי אֲרוֹמְמֶךָ.	
	(כט) הודוּ לַי"י כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדוֹ.	

Page 3

(8) DA'AT MIKRA TEHILLIM 118

מִפּרוּשׁנוּ לִכְתוּבֵי הַמִּוְמוֹר עוֹלֶה, שֶׁמֵּעְקָרוֹ נוֹעֵד הַמִּוְמוֹר (עִם מִוְמוֹר קיז שֶׁהוּא כְעֵין פְּתִיחָה לוֹ)
לְהַאָּמֵר בְּפִי חֲבוֹרָה שֶׁל חוֹנְגִים, הָעוֹלִים אֶל יְרוּשְׁלֵיִם לְהַלֵּל שָׁם אֶת ה׳ עַל יְשׁוּעוֹתְיוּ וּלְהַקְּרִיב
לְהַאָּמֵר בְּפִי חֲבוֹרָה שָׁל חוֹנְגִים, וּלְפִי הַמֵּשְׁמְעוּת הַפְּשׁוּטָה שֶׁל דִּבְרֵי הַמִּוְמוֹר נוֹעֵד הַמִּוְמוֹר מֵעְקָּוְרוֹ
לְהַאָּמֵר בַּחֲנִינַת הוֹדָיָה עַל מְשׁוּעָה גְּדוֹלָה שֶׁנוֹשְׁעוּ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁעָה שֶׁנִּלְחֲמוּ עִם גוֹיִם רַבִּים וְנִצְחוּם בְּעִיר, וְהוּא
בְּעִוֹרת ה׳ בִּלְבַד, לְלֹא עָוְרַת בָּשָּׁר וָדָם. וְאֶפְשָׁר, שֶׁהַמֶּלֶךְ אוֹ שֵׁר הַצָּבָא הוּא רֹאשׁ הַחֲבוּרָה, וְהוּא

תנייך עם פירוש דעת מקרא - כו (תהלים ב) / תנייך דעת מקרא / עמוד 377 הודפס מאתר אוצר החכמה

A SYMPHONY ACROSS TIME

(9) SHEMOT 15:2, 6

(ב) עָזִּי וְזִמְרָת יָה וִיְהִי לִי לִישׁוּעָה זֶה אֵלִי וְאַנְוַהוּ אֱלֹבֵי אָבִי וַאֲרֹמְמֶנְהוּ... (ו) יְמִינְךּ י"י נֶאְדָּרִי בַּכֹּח יְמִינְדּ י"י תִּרְעַץ אוֹיֵב.

(2) Yah is my might and my song; He was for me a salvation. This is my God and I will beautify Him, the God of my father and I will exalt Him... (6) Your right hand, Hashem, glorious in power, Your right hand, Hashem, shatters the enemy.

(10) PARALLELS FROM YESHAYAHU (CREDIT: DR. BENNY GESUNDHEIT)

(11) PESACHIM 117A

הַנוּ רַבָּנָן: הַלֵּל זֶה מִי אֲמָרוֹ? רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר: מֹשֶׁה וְיִשְׂרָאֵל אֲמָרוּהוּ בְּשָׁעָה שֶׁעֶמְדוּ עַל הַיָּם. הַם אָמְרוּ: "לֹא לָנוּ ה׳ לֹא לָנוּ", מְשִׁיבָה רוּם הקוֹדֶשׁ וְאָמְרָה לָהֶן: "לְמַעֲנִי לְמַעֲנִי אֶעֱשֶׂה". רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר: יְהוֹשֵׁעַ וְיִשְׂרָאֵל אֲמָרוּהוּ בְּשָׁעָה שֶׁעָמְדוּ עֲלֵיהֶן מַלְכֵי כְנַעַן. הֵם אָמְרוּ: "לֹא לָנוּ", וּמְשִׁיבָה וְכוּ':...

The Sages taught: This hallel, who initially recited it? Rabbi Eliezer says: Moses and the Jewish people recited it when they stood by the sea. They said: "Not to us, God, not to us, but to Your name give glory" (Psalms 115:1). The Divine Spirit responded and said to them: "For My own sake,

בענין מזמור קי״ח Page 4

for My own sake, will I do it" (Isaiah 48:11). Rabbi Yehuda says: Joshua and the Jewish people recited it when they defeated the kings of Canaan who stood against them (see Joshua 12:7–24). They said: Not to us, and the Divine Spirit responded: For My own sake...

נַחָכָמִים אוֹמְרִים: נָבִיאִים שֶׁבֵּינֵיהֶן תִּיקְנוּ לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל שֶׁיְהוּ אוֹמְרִים אוֹתוֹ עַל כָּל פֶּרֶק וּפֶרֶק וְעַל כָּל צָרָה וְצָרָה שֶׁלֹא תָּבֹא עֲלֵיהֶם לִישִׂרָאֵל. וַלְכִשׁנָּגָאַלִין, אוֹמָרִים אוֹתוֹ עַל גִּאוּלַתַן.

And the Rabbis say that *hallel* was not established for any specific event, but the Prophets among them instituted that the Jewish people should recite it on every appropriate occasion, and for every trouble, may it not come upon the Jewish people. When they are redeemed, they recite it over their redemption.

(12) MIDRASH TEHILLIM 118:6, 10

ה' לי לא אירא מה יעשה לי אדם – אברהם אמר מה יעשה לי אבימלך. יעקב אמר מה יעשה לי אדם – אברהם אמר מה יעשה לי גלית.

Hashem is for me, I will not fear. What can a person do to me? – Avraham said, "what can Nimrod do to me?" Yaakov said, "what can Eisav do to me?" David said, "what can Goliat do to me?"

כל גוים סבבוני – ג' פעמים עתיד גוג ומגוג לעלות לירושלים כדרך שעלה סנחריב לארץ ישראל וכדרך שעלה נבוכדנצר לירושלים.

All nations have surrounded me – Gog and Magog will go up to Yerushalayim 3 times, like how Sancherev went up to Israel and how Nevuchadnetzar went up to Yerushalayim.

(13) IBN EZRA TEHILLIM 118:16

ימין י"י עושה חיל – לבדה לא בן אדם וטעם לזכור שלש פעמים ימין י"י כי זה יהיה פעם אחרי פעם.

THE RIGHT HAND OF THE LORD. Only the right hand of the Lord, not that of a human being.

The psalmist mentions the right hand of God three times because doing so indicates that this will occur time after time.

(14) R' HIRSCH TEHILLIM 118:14

This statement, עזי וומרת י-ה ויהי לי לישועה, makes us view the whole, long period of Israel's exile as a direct demonstration of the Lord's power, an act of God even as the splendid moment of אריעת ים סוף was. In fact, the importance of Israel's exile could be said to surpass that of the miracle at the shores of the Red Sea, because the latter took only moments, while the former can be measured in terms of thousands of years.

(15) SIFRA ON VAYIKRA 18:5

"אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֹתָם הָאָדָם" – הָיָה רַבִּי יִרְמְיָה אוֹמֵר: מְנַיִן אַתָּה אוֹמֵר, אֲפִלּוּ גּוֹי וְעֲשֶׂה אֶת הַתּוֹרָה, הַבִי הוּא כְּכֹהֵן גָּדוֹל?...

בענין מזמור קייח Page 5

ָּוְכֵן הוּא אוֹמֵר: "זֶה הַשַּׁעַר לַיִי" (תהלים קי"ח:כ'), 'כֹהַנִים וּלְוָיִים וִישְׂרָאֵל יָבֹאוּ בוֹ'?! לֹא נֶאֲמֵר כֵּוּ, אֶלָּא "צַדִּיקים יָבֹאוּ בוֹ."

"That a person will do" – Rabbi Yirmiyah would say, "how do we know that even a gentile who keeps the Torah is like the High Priest?"...

Likewise, "This is the gate of Hashem," "Priests, Levites, and Israel will come through it"?! It doesn't say that, but rather, "the righteous will come through it."

(16) R' HIRSCH TEHILLIM 118:25

is the call voiced by the nations that follow Israel's lead. At last they have realized that they can expect true salvation only from the Lord, and therefore they direct their plea to Him.

(17) R' HIRSCH TEHILLIM 118:28

Mankind attains the solemnity of spirit necessary to make this decision, and it proclaims its resolve in its avowal of the homage to the Lord as "its own" God.

(18) DA'AT MIKRA TEHILLIM 118

וְאֶפְשָׁר לוֹמֵר, שֶׁבְּפִי עוֹלֵי הָרְגָלִים נִשְׁתַּנְתָה מַשְׁמָעוּת דְּבָרִים אֲחָדִים שֶׁבַּמִּוְמוֹר מִמַשְׁמָעוּתָם בְּּפִי הָעוֹלִים לָחֹג אֶת הַתְּשׁוּעָה וּלְהַקְּרִיב תּוֹדָה עָלֶיהָ. ׳וֶה־הַיּוֹם עֲשָׁה ה׳ נְגִילָה וְנְשְׂמְחָה בוֹ׳-בְּפִי הַמְבִיאִים קָרְבֵּן תּוֹדָה מַשְׁמָעוּת הַדְּבָרִים: הָנָּה הִגִּיע הַיּוֹם שֶׁעֲשָׁה ה׳ תְשׁוּעוֹת, וְעָלֵינוּ לִשְׁמֹחַ בְּּפִי עוֹלֵי הָרְגָלִים מַשְׁמָעוּת הַדְּבָרִים: הָנָּה הִגִּיע הַיּוֹם שֶׁעֲשָׂה ה׳ לְשׁוֹחוֹ ה׳ לְיוֹם מוֹעֵד, וְחוֹבָה עֵלֵינוּ לְשְׁמֹחַ בִּיוֹם הַנֶּה. ׳אִסְרוּ־חַג׳ – בְּפִי הַמְּבִיאִים תּוֹדָה ׳חַג׳ הוּא קָרְבַּן הַתּוֹדָה, וּבְפִי עוֹלֵי עָלֵינוּ לְשְׁמֹחַ בִּיוֹם הַנֶּה. ׳אִסְרוּ־חַג׳ – בְּפִי הַמְבִיאִים תּוֹדָה ׳חַג׳ הוּא קָרְבַּן הַתּוֹדָה, וּבְפִי עוֹלֵי הְרָנָלִים ׳חַג׳ אֶפְשָׁר שֶׁהִיא ׳חְגִינָה׳ בִּלְשׁוֹן חֲחֵ״ל, אוֹ קּרְבָּן אַחֵר הַבָּא לְמִצְוֹת הֶחָג, בְּנוֹן: עוֹלַת רָאיָה אוֹ שַׁלְמֵי שִׁמְחָה.

וּמְשֶׁנְּקְבֵּע הַמִּזְמוֹר לְאָמְרוֹ בַּ׳הַלֵּל׳ בַּזְמַנִּים הַקְּבוּעִים לְקְרִיאַת הַ׳הַלֵּל׳ (וְלָאוֹ דַּוְקָא בִּשְׁעַת הַשְּׁנְיִם הַקְבוּעִים לְקְרִיאַת הַ׳הַלֵּל׳ (וְלָאוֹ דַּוְקָא בִּשְׁעַת הָעְּלִים הָעִּיִּה לִירוּשָׁלֵיִם) נִשְׁתָּנְיִם׳ מֵמְשׁ – שַׁעֲרֵי הָעִיר וְהַמִּקְדָשׁ. וּבְפִי הַלְוִיִם שֶׁהָיוּ אוֹמְרִים ׳הַלֵּל׳ עַל אֶל יְרוּשָׁלֵיִם הֵם ׳שֵׁלְ דֶּבְי הָאוֹמְרִים אֶת הַ׳הַלֵּל׳ בְּבִית הַכְּנָסֶת הַשְּׁעָרִים הֵם ׳עַל דֶּרֶךְ מְשָׁל׳ (לְשוֹן הַרִּרִ״כְּ), הַבְּינִין וּבְפִינִּטִים: בְּתָח לְנוּ שַׁעַר בְּעֵת נְעִילֵת שֵׁעַר. אוֹ: פְּתַח לְנוּ ה׳ אֱלֹהֵינוּ בְּבֶּרֶךְ שֶׁמְצָאנוּ בִּתְפְלּוֹת וּבְפִיוּטִים: בְּתַח לְנוּ שַׁעַר בְּעֵת נְעִילֵת שֵׁעַר. אוֹ: פְּתַח לְנוּ ה׳ אֱלֹהֵינוּ שַּעַר בְּעֵת וְעִילֵת שֵּעַר. אוֹ: פְּתַח לְנוּ ה׳ אֱלֹהֵינוּ שִּעָרִי אוֹרָה, שֵׁעֲרֵי בְּרָכָה, שֵׁעֲרֵי נִילָה וֹכו׳.

Page 6

FURTHER READING

(19) R' HIRSCH TEHILLIM 118:6-9

"And when men were at my side to help me, I viewed them simply as messengers of the Lord, as part of His plan... When men came to my aid, I did not put my trust in such assistance as they gave me, but in God alone, Whose work I beheld in this help from human hands. Hence I also did not despair even when I lacked such aid, and saw only man's hatred round about me."... Thus the thought of Verses 7-9 is "It is better to look with confidence toward the help of God, though it be far off, than to trust in the aid of men, though it be present even now, even if these men are בּדִיבִים...

(20) R' HIRSCH TEHILLIM 118:10-12

This allegory of the thorn and the fire may stem from the thought of the smarting, "burning" sting of the bees. But what is it that has given Israel the strength to face unflinchingly these long, long centuries of torture? It was only 'a that Israel could face all its foes and every peril, and win the victory of persevering survival.

(21) R' HIRSCH TEHILLIM 118:26

V. 26 does not mean "Blessed be the one who comes in the Name of the Lord," but "Let him who comes be blessed in, or with, the Name of the Lord." Actually, it is not "in the Name of the Lord" but rather "with the Name of the Lord."... It is explicitly said of [the priests]: אושמו שמי על בני ישראל ואני אברכם, they are to make Israel the bearers of the Name of the Lord, to put the impress of God's Name upon all of Israel's affairs, so that these may all be dedicated to God and shaped in accordance with His will.

בענין מזמור קי״ח Page 7